

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514200813
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514200813.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: L. Q., nar. XX.X.XXXX, adresa D., H. V. XXXX/XX, o zaplatenie 423,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/27/2014-81 zo dňa 12.10.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 100% trov konania žalovaného. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. i), ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., s poukazom na prílohu bod 2C k vyhláške MF SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Súd pritom vychádzal zo skutkových zistení ako vyplynuli z dokazovania, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 3.6.2008 úverovú zmluvu č. 28051844615000, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 26.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 809,- Sk. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 27,49% a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 32,6%. Z prehľadu platieb súd zistil, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.190,80 Eur. Listom zo dňa 25.11.2009 žalobca oznámil žalovanému, že uplatnil právo na splatenie celého úveru a vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie sumy 423,39 Eur.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 26.000,- Sk t.j. 863,04 Eur, ktoré sa žalovaný ako dlžník zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 809,- Sk/ 26,85 Eur.

4. Zo zmluvy však vyplýva, že táto neobsahuje povinný údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje údaj o celkovej (súhrnnej) výške splátky v sume 809 Sk mesačne. Výkladom ust. § 4 ods. 2 písm. i) však treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Keďže teda zmluva tieto vyššie uvedené obligatórne náležitosti neobsahuje, tak sa v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi v súvislosti s predmetným úverom 1.190,80 Eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol,

keďže poskytnutý úver právne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov a uhradená suma prevyšuje sumu, na ktorú má žalobca nárok.

5. Keďže žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorých výška bude uvedená v samostatnom uznesení, ktoré súd vydá po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 419,86 Eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,16 Eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od 13.9.2012 do 4.2.2014 vo výške 50,52 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 413,22 Eur od 5.2.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania v plnom rozsahu, pričom si zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. K náležitosti „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ odvolateľ uviedol, že predmetná úverová zmluva túto náležitosť obsahuje. Z ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t.j. aj pre istinu, aj pre úroky, aj pre iné poplatky. Podľa názoru žalobcu je v súlade s citovaným ustanovením, aby v zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov spoločne. V zmluve je uvedená mesačná splátka vo výške 809,- Sk a takáto formulácia v zmluve spĺňa náležitosť podľa vyššie citovaného ustanovenia. Uvedené je plne v súlade so znením a cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, jej ustanovenia čl. 10 ods. 2 písm. h) a i). Z citovaných ustanovení smernice potom nepochybne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky uvedené spolu. Rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa potom uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktorej povinnosť má vydať veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolateľ odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice č.k. 3Co/344/2015-61, z ktorého zdôraznil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. aj vtedy, ak jednotlivé položky, ktoré má dlžník uhradiť v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere sú uvedené spolu v jednej splátke. Ak by každá splátka musela obsahovať jednotlivé položky, zmluva o spotrebiteľskom úvere by v tejto časti nebola zrozumiteľná a stručná. V ďalšom odvolateľ odkázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Odkázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/75/2017-95.

8. V ďalšej časti odvolania sa odvolateľ zameril na výklad ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., ktorého sa dovoľával v súlade s princípom právnej istoty s poukazom na čl. 2 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku. Súdny dvor EÚ bez výhrad patrí k najvyššej súdnej autorite a teda jeho záver, že zmluva nemusí spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, musí byť zohľadnený pri výklade dotknutého ustanovenia právneho poriadku SR. V ďalšom odkázal na rozhodnutia C-106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C-106/89 Marieleasing, C-397/01 - Pfeiffer. Žalobca upriamil pozornosť na to, že z pohľadu výkladových pravidiel sa dovoľáva výkladu contra verba legis ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., ale takýto výklad zákona nie je contra legem. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 341/07 súd nie je doslovným znením zákonného ustanovenia absolútne viazaný, môže, ba dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť...

9. V ďalšom sa žalobca vyjadril k rozhodnutiu o náhrade trov konania. Keďže má za to, že žalobca mal mať úspech v spore v celom rozsahu, žiadal priznať náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu predložil písomné vyjadrenie z 16.4.2018 (viac ako 5 mesiacov po doručení predmetného rozsudku), v ktorom uviedol, že „sa odvoláva“ voči celej úhrade v sume 423,18 Eur, nemá na to, aby mohol uhradiť dlžnú sumu v plnej výške, nakoľko

je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 116,30 Eur a má finančné záväzky, je v zlej finančnej situácii, každý mesiac chodí k lekárke. Preto ak by sa to dalo vyriešiť spôsobom splátok vo výške 15,- Eur, viac mu to jeho finančná situácia nedovoľuje.

11. V ďalšom podaní zo dňa 12.11.2018 doručenom 13.11.2018 označenom opätovne ako odvolanie žalovaný uviedol, že nesúhlasil s podaním žaloby na jeho osobu, dôvodom bola jeho zlá finančná situácia, ktorá pretrváva. Bolo to napísané ako odvolanie vlastne jeho vyjadrenie k danej veci.

12. Vzhľadom na nejasnosť podaní žalovaného, súd prvej inštancie si predvolal žalovaného na informatívny výsluch dňa 7.12.2018, pričom po informovaní zo strany súdu žalovaný uviedol, že podania zo dňa 17.4.2018 aj z 13.11.2018 nie sú odvolaním, ale vyjadrením sa k odvolaniu žalobcu, na ktoré bol súdom vyzvaný, preto žiada, aby uvedené podania súd chápal len ako vyjadrenia sa k odvolaniu.

13. K doručeným vyjadreniam žalovaného podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že predmetné podanie žalovaného po obsahovej stránke neobsahuje žiadne relevantné vyjadrenie, ktoré by sa dotýkalo merita veci, resp. odvolania žalobcu. Žalovaný zotrúva na podanom odvolaní a poukazuje aj na svoje predchádzajúce vyjadrenie.

14. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania strany do spisu nedoručili.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo v napadnutých častiach rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd dospel k správne právnemu záveru, keď pri aplikácii ust. § 4 ods. 2 písm. i) v spojení s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. ustálil, že predmetný úver je pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto je dôvodné žalobu zamietnuť, nadväzne na rozhodnutie vo veci samej potom aj posúdiť správnosť priznania náhrady trov konania žalovanému v rozsahu 100%. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

17. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

18. Prioritne odvolací súd riešil odvolaním nastolenú otázku, či predmetná zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

19. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

20. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

21. Európsky súdny dvor v rozsudku z 9.11.2016 vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len Rozsudok) konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

22. V zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (k 28.5.2008), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Obdobne i podľa neskôr účinného § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať v zmysle písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

24. Z porovnania znení citovaných ustanovení § 4 ods. 2 písm. i) a ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. a na druhej strane § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že ich znenia sú sčasti totožné a sčasti obdobné, v dôsledku čoho výklad jedného ustanovenia bude plne použiteľný na výklad druhého.

25. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku.

Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

26. Cit. rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice.

27. V rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

28. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie NS SR uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Obdobný

právny názor vyjadril Najvyšší súd aj vo svojich ďalších rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/56/2018 z 17.4.2018 a sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23.4.2018.

29. Zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v cit. rozsudku SD EU. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

30. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver súdu prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajja za bezúročný a bez poplatkov podľa ods. 3 cit. ust. citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný a bezpoplatkový (§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.), odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie založený na nesprávnom právnom posúdení veci v dôsledku nesprávneho výkladu citovaného ustanovenia preto nebol správny.

31. V dôsledku prijatia vyššie uvedených nesprávnych právnych záverov sa potom súd prvej inštancie už nezaoberal právnou a vecnou dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a poplatkov zo spotrebiteľskej zmluvy, a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo komplexnú súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

32. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie až pred druhoінштанčným odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí pritom prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane tohto odvolacieho (§ 396 ods. 1 CSP).

34. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).